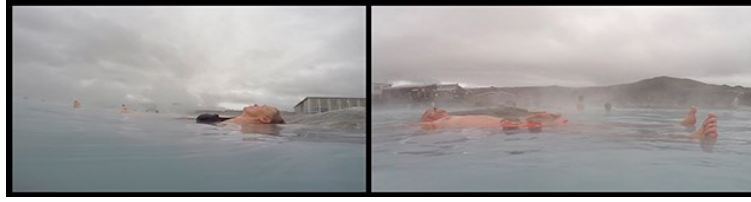

Krimml 2020

"Ein Tag in der Zillertal ist immer ein Gewinn!!!!"

2020

Krimml

Af: Livsnyderne – Rita & Mogens Lauritsen

Vinterferie – Skiferie Krimml – Uge 7
fredag d. 7.2.2020 – lørdag d. 15.2.2020

Vi bor igen i Chalet Löffler 'Bernd' og 'Felix'
Hochkrimml 133
5743 Krimml
Austria

Anna, Arthur og Anna
Lone, Sven Ole, Oscar & Astrid
Martin, Sara, Aya og Karl
Morfar/Farfar & Mormor/Farmor

'Ein Tag in der Zillertal ist immer ein Gewinn!!!'

Avensis YX 58 618 afgang fra Kerteminde kl. 7.30 med Anna, Arthur og Anna på bagsædet. Bil og tagboks er fyldt til bristepunktet, præcis som den plejer at være. Der er dog lidt ekstra pres på både bagsæde og forsæde de første 10 km... nemlig Nino og Diva, og deres respektive hundekurve. Det hjalp, da de var afleveret i hundepension. Derfra i højt humør afgang kl. 7.58.

Peugeot BJ 51 090 med Sven Ole, Lone, Oscar og Astrid afgang Kerteminde 7.30.

Martin, Sara, Aya og Karl kører til Hamburg, og tager fly til München, og derfra lejebil til Hochkrimml. Turen går fint derned af, google maps redder Avensis fra kø på motorvejen omkring Hamburg, og sender os 10-15 km tværs igennem Hamburg. Så heldig var Peugeot'en ikke... den blev fanget i køen og de holdt totalt stille i 1 time og 15 minutter. Øv!

Mormor sidder på forsædet og småsnakker om dit og dat... Anna spørger til hvad Mormor siger?

Mormor svarer: *Jeg snakker bare...*

Anna svarer helt seriøst: *Det kender jeg godt!* Og så spiller hun videre på telefonen.

Avensis og Peugeot lander næsten samtidig, kl. 18.57 efter 1100 km's kørsel på Michel Hotel i Lands-
hut. Dejligt, som at komme hjem. Lone havde sponsoreret hotel værelser til os alle. Tak Lone.

Morfar hentede lynhurtigt pizzaer og så blev der guffet og hygget på 3 x A's hotelværelse.

Tip: 5 almindelig størrelse pizzaer passede fint.

Næste morgen smuk frostklar solskins morgenluft. Og på vanlig vis en righoldig morgenbuffet ved borde med udsigt til floden Isar, inden turen gik videre mod første stop i Mittersill. Her må vi naturligvis handle og bruge vores Merkur kort, og købe en stor familiepizza til den videre tur op af bjerget.

Snap foto fra Martin og Sara med besked om afgang Odense kl. 05.30 med to halvsovende børn på bagsædet.

Vi har også *sneploven* med i dag! Et plastic undervogns stykke er gået løs, og skraber mod asfalten, når vi kører langsomt. Vi får en masse opmærksomhed på den konto. Folk kigger, peger og vi kvitterer med *thumbs-up* og et smil ... *alt OK!* Den kom med hele vejen hjem igen!

Undervejs får vi sms besked fra Petra med koden til nøgleboksen, hvor vi finder nøgler til både Bernd og Felix ved vores ankomst omkring kl. 13.

Bilen læsses af, alle hjælper til. Mormor flytter ind i køkkenet, og får redt senge op, mens andre tager til Patterer for at hente ski og støvler. Martin og Sara, Aya og Karl dukkede op ved 17.30 tiden. Det tog vist en god del tid, at få monteret de *dyre* autostole i bilen!

Og de næste mange dage fik vi mange herlige, skønne oplevelser sammen både på bjerget og i lejlighederne.

I år skulle Aya, knap 4 år, lære at stå på ski. Martin tog hende med til første skitræning på bjerget. Det var dog, som om fødderne og skiene ikke helt samarbejdede. Aya satte sig, og udbrød: *Jeg vil bare sidde her og kigge...* Sidenhen fortalte hun sin mor, at hun gerne ville lære at stå på ski, men hun blev bare så frustreret over, at det ikke virkede! Det var ikke fordi hun var vred eller sur. Flot sagt!

Næste dags første træning var med Farfar. Det gik bedre og på 2. dagen trænede far også med Aya, der pludselig udbrød: *Stop far, vent! Jeg har en plan. ... Slip mig, så kører jeg selv!* Og det gjorde hun. Far suste ved siden af, og sørgede for at gribe Aya til sidst. Sikken succes. På 3. dagen var Aya med Far helt oppe hos Herman og få varm cacao med flødeskum! Målet var nået. Og derfra ned af bjerget med selen på... og med hænderne på knæene. En glad og stolt pige, og bestemt også en glad og stolt Far. En lille ny skiprinsesse er født!

En dag udbrød Aya, da hele familien var samlet: *Vil I høre noget mærkeligt?* Og det ville vi jo. *Synes I ikke det er mærkeligt, at Farmor ikke kan' li' Nutella?* For det var da det mest mærkelige, syntes Aya, der jo fandt det **så** lækkert med små brødhapsere med Nutella.

En dag var Aya hjemme og blive passet af Faster Anna. Hun ville gerne lege med *Æselpuslespillet*, og så spillede de to Æsel efter nogle helt særlige regler, hvor det kun var Faster Anna, der blev æsel!

Martin var syg af influenza de første 3-4 dage og holdt sig delvist i gang med Panodil, Ipren og middagssøvn sammen med Aya og Karl.

Sara fik også nogle gode skiture, omend det blev til meget tid sammen med Aya og Karl. Der blev leget meget med Brio togbanen, Frost puslespillet og så var der også fri leg i sneen, hvor der blev bygget en stor flot snemand, og *isbaren* var åben for Karl 1 $\frac{3}{4}$ år!

Vi havde også en ganske særlig børnepasser med på turen. Det var Arthur, som hyggede sig rigtig meget med både Aya og Karl og var rigtig god til at aktivere dem.

Arthur nød især den sidste ski dag, hvor han havde rigtig gode ski ben. Syntes det var skønt at løbe lige bagefter fætter Oscar. *Han er nemlig mega sej*, siger Arthur. Og så fortsatte han med at køre efter Oscar i half-pipen, hvor jeg hørte et glædes udbrud: *Det er megasygt det her!* Og Arthurs øjne strålede. Og Arthur kørte også slalom tidstagning i fin stil! Godt klaret Arthur.

Da Plattenkogel liften pludselig lukkede på grund af stormvejr, mens vi stod i køen, så måtte vi alle, dvs. Morfar og Oscar, Mormor og Arthur, vende om, ned *i hullet* og med den gamle T-hejs til toppen! Uhhhh... det var en udfordring! Ikke noget som Oscar er vild med, og Arthur havde aldrig prøvet det før! Men det var eneste vej til toppen og hjem igen.

Oscar og Morfar klarede det fint, og det gjorde også Arthur og Mormor. Vi følte os lidt stolte, da vi steg af og havde klaret den lange tur til toppen.

Oscar kørte rigtig godt, sikkert og hurtigt i år. Med smil på læben og stjerner i øjnene viste Oscar Mormor sin skitracks præstation på den sidste dag. Godt og vel 70 km/t havde Oscar kørt. Godt klaret Oscar!

Og der var én mere, der kørte godt og sikkert i år, og det var lille Anna. Anna suste rundt på bjerget rigtig mange kilometer i meget fin stil. Begge stave under armene, klar til styrtløb!

Det var et herligt syn og en fornøjelse at køre bagefter hende. En glad og frisk pige, med mod på det hele, og det betød også sjove ture i Fun Parken sammen med Moster!

Vi mødtes også med Lars og Tine og Emma. Emma og Anna havde det herligt sammen, både på ski og med *telefon dimseri* i sofaen ved afterskiing i Bernd.

Familien Anna, Arthur og Anna Grønbæk fik nyt efternavn på turens sidste dag! De kom til at hedde *Familien Net!* Både Anna og Arthur blev *fristet* til at prøve tidstagning banen. Anna stod så flot nedad, men så kneb det alligevel med at få bremset, og vupti, slog hun en kolbøtte og landede i nettet! Det var lidt voldsomt, skiene blev slået af, og benene sad fast i nettet. Det trak tårer i øjnene, og lidt forskrækket blev hun, men hurtigt var Anna klar igen! En sej pige, hende Anna!

Dernæst var det Arthurs tur. Han racede også derned af...så hurtigt, så han racede lige ind i nettet, udfor Mormor! Og der landede han på ryggen og lå og gyngede i nettet! Syntes vist det var lidt sjovt, men Mormor måtte agere kran for at få ham på benene igen! Disse to net styrt tog vist værst på moderen, men det forstår man godt!

Deraf det nye efternavn *Net!*

Hjemmefra havde Astrid et stort ønske om at prøve at stå på snowboard. Det blev til Snowboard privatlærer Max og *indpisker semiprivatlærer* Morfar, og da ugen var omme, så havde vi en Snowboarder Prinsesse, der ligesom Aya nåede målet, at komme op til Herman og stå hele vejen ned af Filzstein og det endda uden at falde en eneste gang. Det var en enestående præstation og Astrid blev så glad for snowboard, at det selvfølgelig skal være snowboard hele ugen på næste skiferie.

Martin og Sara fejrede deres 10 års dag d. 13. februar sammen med os. Det gjorde de ved at byde på sprudlende perlende lækker champagne. Tillykke med 10 år sammen!

På vores første ski dag skinnede solen varmt og smukt fra en blå himmel. Den blev efterfulgt af dage med overskyet vejr og endda stormvejr, der lukkede alle lifte på nær de to tallerkenlifte ved Filzstein. Flere dage dalede sneen hvidt, tykt og fint. Vi nød de gode morgener med ny præparerede løjper med blød nyfalden dybsne og frostklart vejr.

Vi havde medbragt rigeligt mad hjemmefra!

Anna havde lavet lasagne af 1,5 kg oksehak. 1 kg havde været nok!

Jeg havde lavet fasan i karry af 1,5 kg fasanbryst. 1 kg havde været nok, og gerne mere karrysovs.

Lones 3 svinemørbrød med pesto og bacon smagte skønt, men 2 havde været nok.

Så lavede vi bare restemads menu torsdag aften, hvor vi også sørgede for at drikke diverse sjatter.

En rigtig dejlig aften, hvor Lone mindede os alle om et nyt nødvendigt tysk ord, hvis man altså vil lave pebersovs... *Schneebesen* ... og enhver ved jo nu, at det betyder piskeris!

Sidste dag blev overraskende dejlig med en del sol, iblandet lette skyer. Alle, der kunne, var på bjerget i mange timer og nød de fine skibakker, naturligvis med et par tiltrængte stop hos Herman.

Den Gule Elefant blev hver aften af forrige dags ejer uddelt efter ejerens votering af de mange sjove og søde elefanthistorier, der blev berettet om ved dagens aftensmad. Morfar/Farfar medbragte Den Gule Elefant fra sidste års skitur, hvor det var så nemt at uddele Den Gule Elefant, for det var kun morfar/farfar og mormor/farmor, der var på skitur. Og på forunderlig vis blev han også tildelt Den Gule Elefant på denne skiturs allersidste dag.

Æren tilfaldt ham for et styrt på slalom tidstagning banen. Tælleren gik i nul, da han lå og rodede med ski og stave midt på slalombakken. Og som et mirakel gik tælleren i gang igen, og det betød, at han fik den bedste slalomtid!

Og det må jo betyde, at vi har endnu en skitur i vente! For hvordan skal man ellers få overbragt Den Gule Elefant til den næste ejer?

Martin og Sara valgte at køre til München torsdag eftermiddag og tage en overnatning, for ikke at blive fanget i nattens sne, og ikke kunne nå det tidlige fly i München. De var hjemme fredag aften som de første og kl. 17.38 sad familien bænket ved det hjemlige spisebord og fik lun leverpostej og frisk rugbrød = så er man godt hjemme fra skitur, skrev Martin.

Igen i år har vi fornøjet os med at spotte biler fra forskellige lande på de lange køreture frem og tilbage. I Avensis'en nåede vi op på at have set biler fra 33 forskellige lande, de mest eksotiske vel nok Rusland, Hvide Rusland, Ukraine, Israel, USA, Finland og Bosnien-Herzegovina...

Vi havde kun købt et 5-dages liftkort, for alle var enige om, at køre hjemad fredag morgen, for at undgå den massive skiftedags trafik lørdag. Det viste sig at være en god plan. Peugeot 'en kørte vist ved 5.30 tiden og var hjemme kl. 18.00, og Avensis kørte kl. 7.15, og 12 timer 15 minutter senere landede Avensis *incl. sneplov* kl. 19.45 i Kerteminde efter en problemfri kørsel med ganske få minutters glidende *stau* ved Kufstein ind til Tyskland og ganske få minutters kø kørsel ned til Elb tunnelen. Tak til vores gode chauffør for 2.727 km i alt på turen frem og tilbage

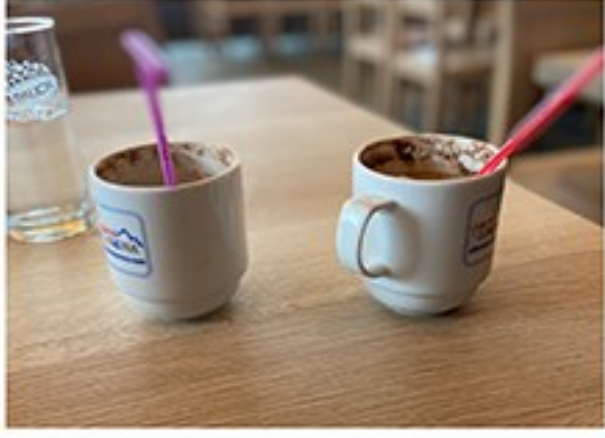
En herlig familie ski ferie er til ende.... Og en ny frister allerede! Fordi, som Martin skrev i en SMS, da de var nået til München:

Du må hilse dem alle og sige det var en dejlig oplevelse at komme kørende med sin datter i selen, og hele ens familie råber og jubler fra liften!! Det er det Krimml kan!!

Tschüss, Auf Wiedersehen Hochkrimml, vi jubler så gerne fra liften igen!

Kerteminde, d. 16. februar 2020

Mor, Svigermor, Mormor, Farmor og selvfølgelig kone til min gode husbond Mogens!

www.Livsnyderne.nu
Info@Livsnyderne.NU[®]